

Τα ελάσματα της Δωδώνης στον Κατάλογο “Μνήμη του Κόσμου” της ΟΥΝΕΣΚΟ

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)



|||||

Η Εφορεία Αρχαιοτήτων Ιωαννίνων ανακοινώνει την ένταξη των μολύβδινων ελασμάτων της Δωδώνης στον Κατάλογο “Μνήμη του Κόσμου” της [ΟΥΝΕΣΚΟ](#), μετά και την δήλωση της απερχόμενης υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού [Λίνας Μενδώνη](#).

Η ένταξη των μολύβδινων ελασμάτων της Δωδώνης στον Κατάλογο “Μνήμη του Κόσμου” της ΟΥΝΕΣΚΟ είναι η δεύτερη ελληνική εγγραφή στον “Κατάλογο Μνήμη του Κόσμου”. Η πρώτη ήταν ο πάπυρος του Δερβενίου που σήμερα εκτίθεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης και αποτελεί το αρχαιότερο σωζόμενο βιβλίο της Ευρώπης, χρονολογούμενο στον 4ο αι. π.Χ., ενώ το περιεχόμενό του φέρεται

να αφορά σε παλαιότερο κείμενο του 5ου αι. π.Χ.

Το Νοέμβριο του 2021 η Εφορεία Αρχαιοτήτων Ιωαννίνων σε συνεργασία με την Διεύθυνση Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και την Ελληνική Εθνική Επιτροπή για την ΟΥΝΕΣΚΟ με την υποστήριξη της τοπικής κοινωνίας και του Δήμου Δωδώνης, αλλά και της επιστημονικής κοινότητας, συνέταξε και υπέβαλε την πρόταση εγγραφής του μοναδικού για την Ήπειρο αλλά και παγκοσμίως συντάγματος των μολύβδινων ελασμάτων της Δωδώνης, όπου το αρχαιότερο ελληνικό μαντείο και ο τόπος που ο ίδιος ο Δίας αγάπησε και όρισε ως ιερό του.



Τα χρηστήρια πινάκια της Δωδώνης αποτελούν ένα μοναδικό, παγκοσμίως, σύνολο, με σημαντική συμβολή στη μελέτη της αρχαίας ελληνικής γλώσσας και θρησκείας. Πρόκειται για τμήματα από εύθραυστα, λεπτά φύλλα μολύβδου, πάνω στα οποία χαράσσονταν τα ερωτήματα των προσκυνητών του μαντείου, αλλά και η χρησιμοδότηση που λάμβαναν. Συνολικά έχουν εντοπιστεί και δημοσιευτεί 4.216 επιγραφές, που χρονολογούνται με βάση τη γραφή, από τα τέλη του 6ου αι. π.Χ. έως τα μέσα του 2ου αι. π.Χ.

Η εξίς του σφάλου των χαρακτῶν ελασμάτων της Λυδίας έγκειται στην
ώσεις μας
ου αρχαίων



